

નૃસિંહવિરચિતા બન્ધકૌમુદી

-સં. વિજયશીલચન્દ્રસૂરિ

કાવ્યાલંકાર શાસ્ત્રમાં એક વિભાગ ચિત્રકાવ્યો અથવા બન્ધકાવ્યોનો છે, અને તે સહૃદય ભાવકોને ઘણો રસ અને ચમત્કૃતિ પમાડે તેવો છે. આ વિષયને નિરૂપતો એક નાનકડો ગ્રન્થ અત્રે પ્રસ્તુત છે : બન્ધકૌમુદી. આના પ્રણેતા નૃસિંહ નામે કવિ છે, જેમના સ્થલ સમય જાણવાનું કોઈ સાધન અત્યારે માર પાસે હાથવર્ગું નથી. પ્રતિનો લેખન સંવત ૧૮ મો શતક હોવાનું શ્રી પુણ્યવિજયજીએ નિર્દેશેલું છે.

આ ગ્રંથની હસ્તપ્રતિ અમદાવાદ કીકા ભટ્ટની પોઢના ભંડારમાં હતી, જેની ફોટોસ્ટેટ નકલ આગમપ્રભાકર મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી પાસે હતી. તેઓએ તે નકલ, ચિત્ર કાવ્ય-વિષયના સમર્થ જ્ઞાતા અને માર મિત્ર-કવિ મુનિરાજ શ્રીધુરંધરવિજયજીને, વર્ષો પૂર્વે, સંપાદનાર્થે આપી રાખેલી. તેમણે તાજેતરમાં તે નકલ મને સંપાદિત કરી પ્રકાશનાર્થે સોંપી, તેના આધારે આ ગ્રંથ સંપાદન પૂર્વક અત્રે રજૂ થાય છે.

પ્રતિ ૩ પત્રની છે. લિપિ જૈન નાગરી છે, અને વઢી શુદ્ધપ્રાય છે. જે તે બન્ધની આકૃતિ પળ (કુલ ૧૬) આપેલી છે. પ્રાન્તે લેખકની પુષ્પિકા નથી, તે જોતાં આ પ્રતિ કર્તાનો સ્વહસ્ત હોય તો તે અસંભવિત નથી.

મધ્ય કાલમાં આપણે ત્યાં યાસ કરીને જૈન મુનિગણમાં - ચિત્ર કાવ્યોની રચનાપ્રવૃત્તિ ખૂબ વિકસિત હતી, તેનો ય્યાલ તે કાઢનાં ચિત્રકાવ્યો તથા તેની આકૃતિઓનાં પાનાં ભંડારોમાં જોઈએ ત્યારે આવી શકે છે. આ બધાં કાવ્યોનો માત્ર સંચય થાય તો પળ એક-બે મોટા દલદાર ગ્રંથો થાય, તેટલી સામગ્રી - કોઈ ઉદ્ધારકની પ્રતીક્ષામાં - ભંડારોમાં સચવાઈ પડી છે. આજે તો આ વિષયનું યેહાળ અને અધ્યયન આપણે ત્યાં નહિવત બન્યું છે, એટલે આ વિષય થોડો કઠિન પળ બન્યો જણાય છે. શ્રી ધુરંધરવિજયજી મહારાજ, ઉપર નિર્દેશ્યું તેમ, આના અધિકારી વિશેષજ્ઞ છે, તેઓ ધ્યાન આપે તો આ અઢઢક સામગ્રીનો ઉદ્ધાર થાય, અને અધ્યાસીઓને ઘણું માર્ગદર્શન પળ મઢી રહે. અસ્તુ.

૧૬ આકૃતિઓ પણ સુવિધા ધરાવતી પાછળ એકી સાથે આપવામાં આવી છે. તેમાં ક્યાંક ક્ષતિ હોય તેમ લાગ્યું છે, પરંતુ મૂળ પ્રતિમાં જેમ છે, તેમજ લગભગ રહેવા દીધું છે.

નૃસિંહવિરચિતા

બન્ધકૌમુદી

નમસ્તસ્મૈ નૃહરયે, સંસારર્ણવસેતવે ।

ભક્તિનમ્રજનાનન્દસન્દોહવિધિહેતવે ॥

કેષાઞ્ચિદિહ બન્ધાનાં લક્ષ્યદૃષ્ટ્યા(દૃષ્ટ)નુસારતઃ ।

લક્ષણં શલક્ષ્ણમસ્માભિર્બાલબોધવિવૃદ્ધયે

યથામતિ નૃસિંહેન, ક્રિયતે બન્ધકૌમુદી ॥ ૩ ॥

તત્રાઽઽદૌ **પદ્યબન્ધે**-સર્વપદાદ્યો વર્ણઃ સ એવાન્ત્યઃ, તથા શ્લોક-પ્રથમપદાદૌ અન્ત્યવર્ણ(ઃ) પાદાન્તે ચ વર્ણત્રયં અનુલોમપ્રતિલોમાત્મકમ્ । પ્રથમપદાદાન્તે દ્વિતીયપદાદૌ ચ વર્ણત્રયં ગતાગતમ્ । તથા તૃતીયપદાદાન્તે ચ ચતુર્થપદાદૌ ચ વર્ણત્રયં ગતાગતમ્ । એવં ચેત્ પદ્યબન્ધઃ ॥

વસ્તાત મહાદેવ વદેહાન્તે તનો શિવ ।

વશિનો લોકપાલાંવ 'બલાપાકૃત્તુતારવ ॥ ૧ ॥ 'પ્રસ્તારસ્તુ ॥

કલશબન્ધે - યો દ્વિતીયો વર્ણઃ સ એવ ચતુર્થઃ, યઃ ષષ્ઠઃ સ એવ સપ્તમઃ, યશ્ચૈકાદશઃ સ એવ શ્લોકાન્તશ્ચ । દ્વિતીયપદાદાન્તે યદક્ષરદ્વયં પ્રતિલોમવિલોમેન તૃતીયપદાદૌ કર્તવ્યમ્ । ઉત્તરાર્દ્ધે યઃ ષષ્ઠઃ સ એવ દ્વાદશઃ । એવં ચેત્ કલશબન્ધઃ ॥

ગૌરી ગિરીન્દ્રજા જાતતનુભા ભાત ધીરસા ।

સા રણજેહ વિવિધં યા વિદ્યુદ્ધુતિસપ્રભા ॥૨॥

શબ્દબન્ધે - યથાદ્યો વર્ણઃ સ એવ દ્વિતીયઃ, યઃ પદ્યમઃ પૂર્વાર્દ્ધે સ એવાષ્ટમઃ, યઃ ષષ્ઠઃ સ એવ નવમઃ । ત્રયોદશચતુર્દશપદ્યદશષોડશ(શા)શ્ચત્વારો વર્ણાઃ પ્રતિલોમેન તૃતીયપદાદૌ કર્તવ્યાઃ । તૃતીયપદાદાન્તે યદક્ષરદ્વયં તત્ચતુર્થપદાદૌ

૧. બલે દૈત્યમપ(પા)કરેતીતિ સ ઇન્દ્રસ્તેન નુતસ્તત્ર સમ્બોધનમ્ ઇતિ પ્રતિપાર્શ્વે દિ. ।

૨. શબ્દગોચરઃ ।

૩. આકૃતિ ૧ ।

૪. આકૃતિ ૨ ।

प्रतिलोमेन कर्तव्यम् । प्रथमे पादे पञ्चमो यो वर्णः स एव चतुर्थपादान्त्यः (:) अन्यद् यथाप्रशस्तमेव शङ्खबन्धे ॥

यथा - ससत्यजयदेहाय देहारूढरसानध ।

घनसार नमस्तेह हस्तेशूलाऽखिला श्रियः ॥ ३ ॥

छत्रबन्धे-द्वितीयपादान्त्यो वर्णः स एव तृतीयपादादौ चतुर्थपादान्ते च कर्तव्यः । तृतीयपादे यश्चतुर्थः (:) स एव पञ्चमः, यश्चाष्टमः स एव नवमः, यश्च द्वादशः स एव त्रयोदशः । अन्यद् यथाप्राप्तम् । एवं चेच्छत्रबन्धः ॥

यथा - युष्माकं भूतये भूयात्सा भवानी भवप्रिया ।

या तु देववपुर्भागि-गमिता स्वस्वरूपया ॥ ४॥^१

छत्रबन्धान्तरे-यो द्वितीयपादान्त्यो वर्णः स एव तृतीयपादादौ च चतुर्थपादान्ते च कर्तव्यः । तथा तृतीयपादादौ वर्णत्रयमनुलोमप्रतिलोमात्मकम् । तथा अन्तिमं च वर्णत्रयमपि चेच्छत्र बन्धान्तरे ॥

यथा - शिवेन जगतां सैषा, गौरी सकलसंमता ।

ऋतारिका कारिता मामा, या या मातास्तु तत्सुता ॥ ५ ॥

शूलबन्धे-य आद्यो वर्णः स एव तृतीयः पञ्चमश्च; द्वितीयपादान्त्यो वर्णो यः स एव तृतीयपादाद्यः, तत्पञ्चमश्चतुर्थपादान्त्यश्च कर्तव्यः । तथा तृतीयपादे यः षष्ठः स एव सप्तमः अष्टमश्च, चतुर्थपादे वर्णद्वयं अनुलोमप्रतिलोमात्मकम् । एवं चेच्छूलबन्धः ॥

यथा - सर्वसत्त्वसमं वेदि, त्वामीशं नाशितक्लम ।

मदमोदमना नाना, नाम साररसा दम ॥ ६ ॥

धनुर्बन्धे-प्रथमपादादौ यदक्षरद्वयं अनुलोमात्मकं तच्चतुर्थपादान्ते प्रतिलोमात्मकं कर्तव्यम् । तथा द्वितीयपादान्ते अक्षरद्वयं अनुलोमं तृतीयपादान्ते प्रतिलोमेन स्यात् । तथा प्रथमपादान्तवर्णद्वयमनुलोमं द्वितीयपादादौ द्वितीयपादान्ते च यद्वर्णद्वयं तदनुलोमप्रतिलोमरूपम् । एवं चेद्धनुर्बन्धो भवेत् ॥

१. आकृति ३. ।

२. आकृति ४. ।

३. रक्षिका इति प्रतिपार्श्वे टि ।

४. मदो नुद्यते छिद्यतेऽनेनेति मदनो दमनो यस्य इति प्रति पार्श्वे टि ।

५. आकृति. ५ ।

यथा - रक्ष त्वं धृतसद्भूते, भूतेश भुवनत्रयम् ।

यन्त्रप्रायमिदं भोगिभोगिभूषसदक्षर ॥ ७^१॥

शरबन्धे-प्रथमपादाद्यो वर्णो यः स एव तृतीयः पञ्चमश्च, यः सप्तमः स एव द्वितीयपादाद्यः तृतीयश्च, यः प्रथमपादान्त्यः स एव द्वितीयपादे द्वितीयः, यो द्वितीयपादे षष्ठमः स एव सप्तमः तृतीयपादाद्यश्च, द्वितीयपादे यः षष्ठः स एवाष्टमः, तृतीयपादान्त्यो यः स एव चतुर्थपादे चतुर्थोऽन्त्यः षष्ठश्च, चतुर्थपादाद्यो यः स एव तृतीयः पञ्चमश्च चतुर्थपादे स च सप्तमः । एवं चेत् शरबन्धः ॥

यथा - सदासविसरणपत्र पत्रपङ्क्तिगतागता ।

गत एवोस्त्वपात्रासा यालयासानसा नसा ॥ ८^२ ॥

छुरिकाबन्धे-प्रथमपादे यो द्वितीयो वर्णः स एव चतुर्थः षष्ठो, योऽष्टमः स एव तृतीयपादाद्यः चतुर्थपादान्त्यश्च कर्त्तव्यः । द्वितीयपादे प्रथमवर्णद्वयमनुलोम-प्रतिलोमात्मकं तृतीयपादान्त्यो वर्णः यः स एव चतुर्थपादाद्यः कर्त्तव्यः ॥

यथा - श्रितायताद्भुता भान्ता मुमामामुदपापद ।

तात त्वं वहसीशान नन्तव्यापि जगन्मता ॥ ९^३ ॥

छुरिकाबन्धान्तरे द्वितीयपादेऽक्षरद्वयं यमकरूपम् । पुनरप्यक्षरद्वयं यमकरूपम् । असावपि छुरिकाबन्धो भवति ॥

यथा - क्लेशपाशवशस्थाय देवदेवप्रियप्रिय ।

यच्छ सौख्यं महादेव वन्द्य मह्यं सदाश्रय ॥ १०^४॥

अन्यच्छुरिकाबन्धान्तरे द्वितीयचतुर्थषष्ठाक्षरण्येकरूपाणि । अष्टमः द्वादशस्तृतीयपादान्तश्चतुर्थादिश्च अमी एकरूपाः । तथा द्वितीयपादाद्यो यः स एव तृतीयः यो द्वितीयपादान्त्यः स एव तृतीयपादाद्यः चतुर्थपादान्त्यश्च, तृतीयपादे यः सप्तमः स एव चतुर्थे द्वितीयः ॥

यथा - सा राजराजराज वाजवाजशिखिश्रितम् ।

[तं] यामायप्रभावाज जवाभाजनयत्सुतम् ॥ ११^५ ॥

षोडशकोष्ठागारणि कृत्वा प्रथमपङ्क्तौ कोष्ठचतुष्टये चत्वार्यक्षराणि लिखेत् ।

१. आकृति. ६ । २. आकृति. ७. । ३. आकृति. ८. । ४. आकृति ९. ।

५. आकृति १०. ।

द्वितीयपङ्क्तिकोष्ठेषु चत्वार्यक्षराणि लिखेत् । तृतीयपङ्क्तिकोष्ठेषु चत्वार्यक्षराणि लिखेत् । चतुर्थपङ्क्तिकोष्ठेषु चत्वार्यक्षराणि लिखेत् । पश्चाद् यथाक्रमेण वाचयित्वा पुनरुत्तरार्द्धं तिर्यग्वाचयेत् । तत्त्वोत्तरार्द्धं भवति । तत्र प्रथमपादाद्यक्षरं तृतीयपादाद्यं भवेत् । द्वितीयं उत्तरार्द्धं पञ्चमं भवति तृतीयं चतुर्थपादाद्यं चतुर्थं, चतुर्थपादे पञ्चमम् । पुनः द्वितीयपङ्क्तिप्रथमकोष्ठस्थं पञ्चममक्षरं उत्तरार्द्धे द्वितीयं अष्टमाक्षरं उत्तरार्धेऽपि षष्ठं सप्तममुत्तरार्द्धे दशमं अष्टमं चतुर्थपादे षष्ठम् । पुनस्तृतीयपङ्क्तिप्रथमकोष्ठस्थं उत्तरार्धे तृतीयं द्वितीयमुत्तरार्द्धे सप्तमम् । यो वर्णः पूर्वार्द्धे एकादशः चतुर्थः उत्तरार्द्धे । पुनश्चतुर्थपङ्क्तिप्रथमकोष्ठस्थमुत्तरार्द्धे चतुर्थं द्वितीयमष्टमं तृतीयं द्वादशं चतुर्थं उत्तरार्द्धे अन्त्यम् । एवं पूर्वार्द्धस्य षोडशवर्णा यावन्तः तावन्त उत्तरार्द्धे योजनीयाः । एवं चेज्जालबन्धो भवेत् ।

यथा - देवधीरहराश्रीर जाताभाजननागते ।

देहजानवरताना धीश्रीभाग ररजते ॥ १२^१ ॥

जालबन्धान्तरे पूर्वार्द्धे यत्तदेव पुनरभ्यसेत् पादचतुष्टये । एवं चेत् जाल-बन्धान्तरम् । तत्र द्वात्रिंशत्कोष्ठागाराणि कृत्वा तत्र प्रथमपङ्क्तेरष्टसु कोष्ठेषु प्रथम-पादस्याष्टावक्षराणि लिखेत् । द्वितीयपङ्क्तिकोष्ठेषु पुनः वाचयेत् । पुनरेकान्तरितत्वेन प्रथमपङ्क्तिद्वितीयपङ्क्तिगताक्षराणि वाचयेत् ॥

यथा - सोमालङ्कृतगात्राया समानाकृत्यगात्मया ।

सोमालङ्कृतगात्राया समानाकृत्यगात्मया ॥ १३^२ ॥

गोमूत्रिकाबन्धे पूर्वार्द्धे आद्यो यः सोऽन्य एव भवेत् । यः पूर्वार्द्धे द्वितीयः स उत्तरार्धे द्वितीयः, यश्चतुर्थः स उत्तरार्द्धे चतुर्थः, यः षष्ठः स उत्तरार्द्धे षष्ठः, योऽष्टमः स उत्तरार्द्धेऽष्टमः, यो दशमः स उत्तरार्द्धे दशमः, यो द्वादशः स उत्तरार्द्धे द्वादशः यश्चतुर्दशः स उत्तरार्द्धे चतुर्दशः, यः षोडशः, स उत्तरार्द्धे षोडशः । प्रातिलोम्येन उत्तरार्द्धस्थाक्षराणि वाचनीयानि ।

यथा - नमस्ते कालकण्ठाय, कमलाकान्तकप्रिय ।

समताकारकप्राय, विमलाकाशलक्ष्म ॥ १४^३ ॥

सर्वतोभद्रे - चतुःषष्टिकोष्ठागाराणि कृत्वा तत्र प्रथमपङ्क्तिकोष्ठाष्टके प्रथमपादाक्षराणि अष्टौ लिखेत् । द्वितीयपादाक्षराणि द्वितीयपङ्क्तिकोष्ठेषु लिखेत् । तृतीयपङ्क्तिकोष्ठेषु तृतीयपादाक्षराणि, चतुर्थे चतुर्थपादाक्षराणि लिखेत् । पञ्चमपङ्क्तिकोष्ठेषु चतुर्थपादाक्षराणि, षष्ठपङ्क्तिकोष्ठेषु तृतीयपादाक्षराणि, सप्तमपङ्क्तिकोष्ठेषु द्वितीयपादाक्षराणि, अष्टमपङ्क्तिकोष्ठेषु प्रथमपादाक्षराणि लिखेत् । प्रथमपादाद्यो यः स एव तृतीयपादे तृतीयः । आद्यपादे यो द्वितीयः स एव द्वितीयपादाद्यः, यस्तृतीयः स एव द्वितीयपादे तृतीयः । तृतीयपादे प्रथमो यः स एव तृतीयपादे द्वितीयः, प्रथमे चतुर्थः स एक चतुर्थपादाद्यो, यो द्वितीयपादे द्वितीयः स एव तृतीये चतुर्थः चतुर्थे तृतीयश्च । यो द्वितीये चतुर्थः स एव चतुर्थे द्वितीयः । पादचतुष्टयेऽपि प्रतिपादकं वर्णचतुष्टयमनुलोमप्रतिलोमात्मकम् । एवं सर्वतोभद्रं भवेत् ॥

यथा - वामासानि निसामावा भानासाध्वध्वसानमा ।

सासावामा सासावासा (सासावाननवासासा) निध्वनत्यत्यनध्वनि ॥ १५ ॥

द्वितीयः प्रथमो वर्णः पदे युग्माद्विपूर्वजः ।

द्वितीयाद्वितृतीयो यः स तृतीयद्वितीयकः ॥ १६ ॥

सर्वतोभद्रलक्ष्यैतदवादीद् राजशेखरः ।

प्रस्तास्तु तथा प्रोक्तः तथाप्यर्थोऽपि विस्तृतः ॥ १७ ॥

वामं कौटिल्यं अस्यति क्षिपतीति वामासा ।

चन्द्रप्रभावविशदं चन्दनातिरतिप्रदम् ।

प्रभातिनन्दप्रदेशं प्रवग्प्रकटं यशः ॥ १८ ॥

यापात्यपायपतितानवतारिताया

यातारितायपतिवाग्भुवितानिमाया ।

यामानितावपतु वो वसुसास्यगेया ।

यागेस्यसासुररिपोर्जययात्त्रपाया ॥ १९ ॥

रुद्रतालङ्कारात् कमलबन्धान्तरम् ॥

इति श्री नृसिंहविरचितो बन्धकौमुदीग्रन्थः समाप्तोऽयम् ॥

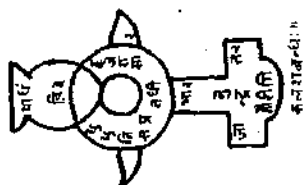
१. आकृति १४. । २. आकृति १५. । ३. आकृति १६. ।

આકૃતિ ૧

વચન-૫: ૧

આકૃતિ ૨

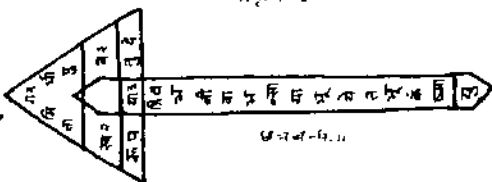

આકૃતિ ૪

આકૃતિ ૩

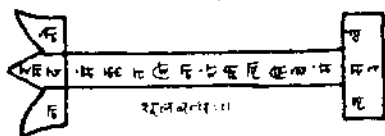
કવચ-૧૩: ૧

કવચ-૧૩: ૧

આકૃતિ ૬

આકૃતિ ૫

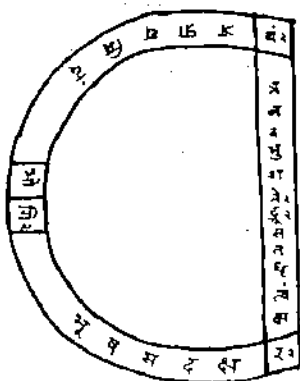

કવચ-૧૩: ૧

આકૃતિ ૬

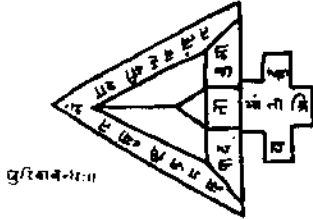

કવચ-૧૩: ૧

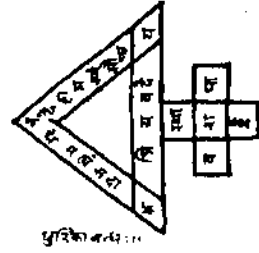

કવચ-૧૩: ૧

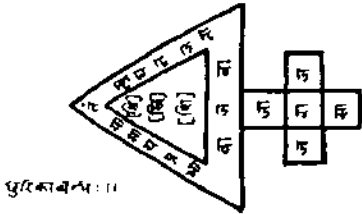
આકૃતિ ૮

આકૃતિ ૯

આકૃતિ ૧૦

આકૃતિ ૧૧

કે	વ	ધી	ર
હ	શ	શ્રી	શ
જા	તા	ભા	જ
ભ	ભા	ગ	તે

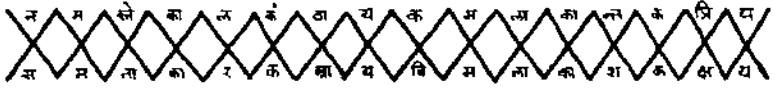
જાલલેન્દ્ર: ૧૧

આકૃતિ ૧૨

સો	મા	લે	કૃ	ત	ગા	જા	યા
સ	મા	ના	કૃ	ત્ય	ગા	ત્સ	યા
સો	મા	લે	કૃ	ત	ગા	જા	યા
સ	મા	ના	કૃ	ત્ય	ગા	ત્સ	યા

જાલલેન્દ્ર: ૧૧

आकृति १३

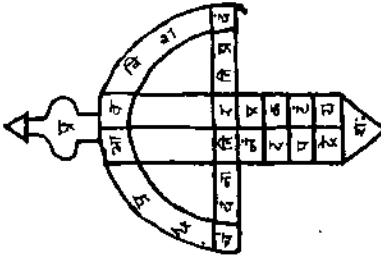
गोमूत्रिकाग्रन्थः॥

आकृति १४

वा	भा	सा	नि	नि	सा	सा	वा
भा	न	सा	ध	ध	सा	न	भा
सा	सा	वा	न	न	वा	सा	सा
नि	ध	न	य	य	न	ध	नि
नि	ध	न	य	य	न	ध	नि
सा	सा	वा	न	न	वा	सा	सा
भा	न	सा	ध	ध	सा	न	भा
वा	भा	सा	नि	नि	सा	सा	वा

सर्वलोभद्वयः॥

आकृति १५

सर्वलोभद्वयः॥ (राजगिरि)॥

आकृति १६

कवचबन्धः (कवचबन्धः)॥

